

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Olgy Zimové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **V. K.**
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 01 Praha 2

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 8. 4. 2026 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřoval v neposkytnutí žalobcem požadovaných informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, („informační zákon“), přestože žalobce zaplatil náklady podle § 17 informačního zákona, přičemž žalovaný nevydal ani formální rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce dle § 15 odst. 1 informačního zákona, a stížnost žalobce na postup žalovaného podanou dle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona v zákonné lhůtě sedmi dnů nepředložil nadřízenému orgánu.
2. V žalobě žalobce uvedl, že dne 15. 2. 2026 podal u žalovaného žádost podle informačního zákona, která se týkala poskytnutí informací a dokumentů vztahujících se k řízení o akreditaci metodiky X. a k souvisejícím interním podkladům, včetně metadat a auditních stop ze spisové služby. Dne 27. 2. 2026 žalovaný prodloužil lhůtu k vyřízení žádosti podle § 14 odst. 6 informačního zákona a vydal výzvu k úhradě nákladů za mimořádně obsáhlé vyhledávání informací podle § 17 informačního zákona ve výši 22 225 Kč, kterou žalobce řádně uhradil. Žalovaný však požadované informace neposkytl, ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Žalobce proto dne 14. 3. 2026 podal stížnost na postup žalovaného podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona, přičemž zákonná sedmidenní lhůta k předložení stížnosti spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu uplynula dnem 23. 3. 2026. Dle

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

žalobce nebylo nadále stížnosti vyhověno ani tak, že by žalovaný poskytl požadované informace nebo vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Namísto toho žalovaný žalobci dne 25. 3. 2026 neformálním přípisem oznámil „překvalifikování“ žádosti z režimu informačního zákona na nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu a avizoval, že uhrazená částka 22. 225 Kč bude žalobci obratem vrácena, k čemuž do dne podání žaloby nedošlo. Postup žalovaného považoval žalobce za procesně zcela nepřipustný.

3. Městský soud v Praze podanou žalobu posoudil takto:
4. Podle § 103 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., *správní soud kdykoli za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé.*
5. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s., *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
6. Podle § 37 odst. 3 ve spojení s § ve spojení s § 80 odst. 3 s. ř. s., *z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.*
7. Podle § 14 odst. 2 věta druhá a třetí informačního zákona, v písemné žádosti o poskytnutí informace *„Fyzická osoba uvede v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášená k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Právnícká osoba uvede název, identifikační číslo osoby, adresu sídla a adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla. Adresou pro doručování se rozumí též elektronická adresa.“.*
8. Z listin, které žalobce připojil k žalobě, je zřejmé, že účastníkem správního řízení před žalovaným není žalobce jako fyzická osoba, nýbrž Výzkumný ústav Y., („Výzkumný ústav“), sídlem Z. To je bez pochybností seznatelné z žádosti o podání informace ze dne 15. 2. 2026, kterou bylo správní řízení zahájeno, v níž je Výzkumný ústav uveden v záhlaví žádosti svým plným názvem, sídlem, je uvedeno jeho IČO i ID jeho datové schránky. Na tom nic nemění ani uvedení jména a příjmení žalobce u názvu Výzkumného ústavu a skutečnost, že žádost o podání informací, ale i další podání ve správním řízení, byla podepisována žalobcem, který je ředitelem Výzkumného ústavu, a dle § 408 odst. 1 občanského zákoníku proto také jeho statutárním orgánem.
9. Žaloba byla však podána žalobcem jakožto fyzickou osobou, přičemž žalobce se v žalobě označil svým jménem a příjmením, uvedl adresu svého bydliště a ID datové schránky k doručování, která je odlišná od datové schránky Výzkumného ústavu. Na to, že by žalobcem měl snad být přímo Výzkumný ústav, jako právnická osoba, nelze usoudit ani z dodatku uvedeného pod jménem žalobce v záhlaví žaloby „ředitel Výzkumného ústavu“.
10. Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., *soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.*
11. Soud dospěl k závěru, že v posuzované věci jsou dány důvody pro odmítnutí podané žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť žaloba nebyla podána Výzkumným ústavem, který je účastníkem správního řízení před žalovaným, nýbrž žalobcem jako fyzickou osobou. Výlučně Výzkumný ústav však může tvrdit, že je nositelem veřejného subjektivního práva, aby žalovaný ukončil nečinnost a vydal rozhodnutí poté, co Výzkumný ústav bezvýsledně vyčerpá prostředky ochrany proti

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

nečinnosti, které procesní předpis stanoví pro řízení před správním orgánem. Nedostatek aktivní hmotné legitimace žalobce je přitom bez pochyb zjevný již z žaloby samotné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, sp. zn. 4 As 50/2004, č. 1043/2007 Sb. NSS). Žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného byla tedy podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou, což je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení.

12. Z výše uvedených důvodů proto soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. c) odmítl.
13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
14. Vzhledem k procesní situaci nebyl žalobce vyzýván k úhradě soudního poplatku, soud proto nerozhodoval ani o jeho vrácení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. května 2026

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A.